

[Formanden]

Pia Kjærsgaard: spm. nr. S 580 og 598
 Tom Behnke: spm. nr. S 584, 605 og 608
 Jan Petersen: spm. nr. S 585 og 586
 Lilli Gyldenkilde: spm. nr. S 587-589
 Poul Erik Dyrland: spm. nr. S 590
 Niels Højland: spm. nr. S 592
 Ole Donner: spm. nr. S 593
 Kim Behnke: spm. nr. S 595 og 626
 Inger Stilling Pedersen: spm. nr. S 609
 Tove Lindbo Larsen: spm. nr. S 615
 Kaj Poulsen: spm. nr. S 616

Spm. nr. S 552

Til *udenrigsministeren* (2/3 92) af:

Duetoft (CD):

»Vil udenrigsministeren overveje at ændre længden på turistvisa fra Thailand fra 3 måneders varighed til f.eks. 3 ugers varighed?«

Begrundelse

Det er blevet oplyst over for spørgeren, at en dansker, der rejser til Thailand, kun har ret til 3 ugers ophold i landet. En thailænder, der rejser til Danmark, har normalt 3 måneders opholdstilladelse. Desværre har vi en årrække set triste eksempler på thaipiger, der udnyttes groft til prostitution i Danmark. Ifølge nogle aviser har man nærmest det indtryk, at pigerne af bagmænd sendes fra vesteuropæisk land til vesteuropæisk land for at arbejde de tilladte 3 måneder hvert sted. En lignestilling af den tid, man har tilladt opholdstilladelse, kunne måske bremse noget af denne trafik. Spørgeren er ikke generelt tilhænger af kortere opholdstilladelser eller vanskeligheder i rejser mellem lande, men netop i forholdet til Thailand – og måske andre lande i Østen – er der opstået et uacceptabelt socialt problem omkring udnyttelsen af unge piger, som bør løses.

Svar (13/3 92):

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Mellem Danmark og Thailand er der gensidig visumfrihed, og denne visumfrihed lægger regeringen stor vægt på at opretholde som følge af de gamle nære økonomiske og politiske forbindelser mellem vore to lande.

Udlændinge, der er fritaget for visum, kan indrejse og opholde sig her i landet i indtil tre måneder fra indrejsen. I dette tidsrum fradra-

ges dog den tid, hvori udlændingen inden for de sidste seks måneder har haft ophold i Danmark eller et andet nordisk land. Dette står udtrykkeligt i udlændingelovens § 3. En ordning, hvorefter der indføres forskellige opholdsprioriteter for forskellige visumfrie lande, ville derfor forudsætte en lovændring og ville i øvrigt være overordentlig upraktisk at administrere og kontrollere.

De forhold, der nævnes i begrundelsen for spørgsmålet, kender jeg kun fra omtale i medierne. De løses formentlig bedst gennem politiet og de sociale myndigheder. Visumfriheden giver kun ret til ophold her i landet og under ingen omstændigheder til arbejde af nogen slags. Dertil kræves en arbejdstilladelse også i perioden inden for de tre måneder. Visumpolitikken egner sig næppe heller til at regulere disse forhold.

Det er korrekt, at der ikke hersker fuld reciprocitet mellem Danmark og Thailand, idet indehavere af almindelige danske pas kun kan opholde sig visumfrit 15 dage i Thailand. Dette har ikke hidtil givet større problemer.

Sverige har imidlertid netop med virkning fra 15. februar 1992 opnået en ordning, hvorefter svenskere kan opholde sig tre måneder i Thailand uden visum, og Danmark og Norge har i konsekvens heraf taget kontakt med de thailandske myndigheder med henblik på at opnå tilsvarende reciprocitet for danske og norske pasindehavere.

Spm. nr. S 562

Til *industriministeren* (6/3 92) af:

Birthe Hansen (SF):

»Ministeren bedes oplyse, om det er i overensstemmelse med gældende lov, når banker ved anvendelse af deres viden om, hvor og hos hvem den enkelte dankortindehaver har foretaget sine indkøb, betalinger og lign., går ind i en konkret vurdering af, om det enkelte køb har været rimeligt eller ej, og i bekræftende fald bedes ministeren oplyse, om der vil blive taget initiativ til en ændring af dette forhold.«

Begrundelse

Spørgeren mener, det må være den enkelte dankortindehavers suveræne ret, om man bruger penge på kafébesøg eller køber kaffe hos den lokale købmand. En subjektiv vurdering